

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-untik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 09. јун 2011. године

Предмети бр. 23/09 и 278/09

Славица ЦАМОВИЋ и Оливера ЧУПИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 9. јуна 2011. године уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
г. Пола ЛЕМЕНСА
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба гђе Славице Цамовић. (предмет бр. 23/09) уложена је 22. децембра 2008. и уписана 21. јануара 2009. године. Жалба гђе Оливере Чупић (предмет бр. 278/09) уложена је 2. априла 2009. и уписана 30. априла 2009. године.
2. Дана 21. априла 2009. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиоца у предмету бр. 23/09. Дана 21. децембра 2009. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиоца у предмету бр. 278/09. Жалилац је одговорио 22. маја 2009. године по предмету бр. 23/09.
3. Дана 9. јуна 2009. године, Комисија је проследила предмет бр. 23/09 СПГС-у како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост предмета. Дана 16. октобра 2009. године, УНМИК је доставио свој одговор. Одговор УНМИК-а је 18. новембра 2009. године прослеђен жалиоцу.

4. Дана 9. септембра 2010. године, Комисија је одлучила да споји предмете бр. 23/09 и 278/09 сходно правилу 20 свог Пословника. Комисија је такође одлучила да поново проследи предмете бр. 23/09 и бр. 278/09, након своје одлуке да споји предмете као и након добијања накнадних информација од жалиоца у предмету бр. 23/09. Дана 18. марта 2011. године, УНМИК је доставио свој одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Први је жалилац (предмет бр. 23/09) сестра г. Бранка Чупића. Други је жалилац (предмет бр. 278/09) супруга г. Бранка Чупића.
6. Према наводу жалилаца, г. Чупић је био инструктор возње. Око 23.30 часова дана 24. јуна 1999. године, г. Чупића је наводно отела из његовог стана у општини Пећ група припадника ОВК у црним униформама и наоружана пиштољима. Они су заплашили г. Чупића да пође са њима на испитивање. Жалиоци од тада нису видели г. Чупића нити су се чули са њим.
7. Жалиоци наводе да су одмах пријавили нестанак КФОР-у, УНМИК-у, Међународном комитету Црвеног крста, Црвеном крсту Србије, Министарству унутрашњих послова Републике Србије и ОЕБС-у. Први жалилац тврди да су имена неколико сведока наведена у извештајима.
8. Први жалилац тврди да рођаци г. Чупића нису добили никакву повратну информацију о статусу истраге од стране институција којима се обратио. Дана 24. августа 2004. године Република Србија и Црна Гора је издала смртовницу, назначивши датум отмице г. Чупића као датум његове смрти. Међутим, посмртни остаци г. Чупића никада нису пронађени и до сада није откривено место његовог боравка.
9. Од података примљених од СПГС-а, чини се да је истражни досије за нестале особе везан за нестанак г. Чупића отворио УНМИК 1999. године. У досијеу се такође налази извештај који је други жалилац поднео ОЕБС-у 13. јула 1999. Овај извештај садржи списак 28 људи, укључујући г. Чупића, који су наводно отети у Пећи јуна 1999. и држани од стране ОВК у селу Врела у општини Исток. Априла 2004. године, истражне активности УНМИК-а су настављене уз неуспешне покушаје УНМИК-ове Полиције да уђу у траг једном потенцијалном сведоку, али 9. септембра 2004. године, обавештени су да је особа преминула. Због недостатка других сведока или трагова, истрага је остала на „чекању“.
10. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. сви списи кривичних предмета које су имали Одељење правде и Полиција УНМИК-а, предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБЕ

11. Сваки жалилац се жали на наводни пропуст УНМИК-а да ваљано истражи нестанак Бранка Чупића и на душевну бол и патњу које су наводно узроковане овом ситуацијом.

12. Комисија је мишљења да се може сматрати да жалиоци указују, тим редоследом, на повреду права Бранка Чупића на живот, загарантованог чланом 2. Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП), као и на повреду свог права у смислу забране нечовечног и понижавајућег поступања, загарантованог чланом 3. ЕКЉП.

IV. ПРАВО

13. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмете, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

14. У својим коментарима, СПГС нема никаквих примедби на прихватљивост жалби.

15. Комисија је мишљења да жалбе везане за чланове 2 и 3 ЕКЉП покрећу озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да жалбе нису очигледно неосноване у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

16. Комисија не види друге разлоге на основу којих би ове жалбе биле проглашене неприхватљивим.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ ПРИХВАТЉИВИМ.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Марек НОВИЦКИ
Председавајући